

v.v... nơi chính quyền hãnh diện đã xây dựng được những khách sạn cao sang đầy đủ tiện nghi vật chất không thua gì các khách sạn lớn trên thế giới.

Nét nổi bật của công cuộc chỉnh trang hiện tại các đô thị là thiếu cân bằng và đầy mặc cảm. Thật vậy mức độ cách biệt giữa sự sang trọng của các khách sạn và cao ốc với sự sa sút của các thành phần khác cấu thành một đô thị rất là lớn, thật là thảm thương. Sự chênh lệch về mức độ phát triển giữa đô thị và nông thôn lại còn lộ liễu hơn nữa. Chính sự cách biệt này đã làm cho việc khai thác du lịch kém hiệu quả về phương diện kinh tế và tài chính. Và cũng vì sự phân phối tài nguyên cho việc xây dựng không quân bình đã gây khó khăn rất nhiều cho người dân, nhất là người dân ở nông thôn, thực hiện ý chí vươn lên trên đống nát gây ra bởi chiến tranh.

Không nơi nào phô diễn sự tàn phá của chiến tranh hơn nông thôn. Không nơi nào phơi bày tính cách sa sút của công cuộc chỉnh trang lãnh thổ hơn

nông thôn. Không nơi nào tài nguyên quốc gia cần được tập trung hơn nông thôn. Trên phương diện phát triển quốc gia, không nơi nào có khả năng thực hiện sự hữu hiệu của đầu tư hơn nông thôn. Không nơi nào có triển vọng mang lại hòa bình và hạnh phúc cho toàn dân hơn nông thôn. Nông thôn là kho tài nguyên cung ứng cho chiến tranh và

sẽ là nguồn gốc của phát triển hài hòa đất nước.

Vậy mà nông thôn lại là nơi bị bỏ quên so với các đô thị.

Vì tính sai rằng đô thị là địa bàn hoạt động chính của du lịch, chính quyền đã đánh mất một vũ khí lợi hại bắn ra có thể giết được hai con chim một lúc: **xây dựng lại làng mạc cho trật tự, ngăn nắp, sạch sẽ, phản phát tính cách thơ mộng của nông thôn ngày trước.**

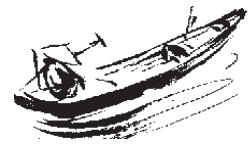
Thật vậy xây dựng nông thôn với **một chính sách gia cư đại chúng** vừa giải quyết vấn đề thất nghiệp ở nông thôn, do đó giải tỏa vấn đề nhân mãn ở thành thị, vừa tạo sinh khí, trên mọi phương diện, cho vùng hậu cần của đất nước, vừa hấp dẫn du khách ngoại quốc đi tìm những nét độc đáo của một dân tộc hiền hòa tràn đầy sức sống, nhẫn nại, và chịu đựng.

Phải chăng các “kibbutzim” và sức sống mãnh liệt của người dân Do Thái đã thu hút du khách viếng thăm xứ này?

Từ những nhận định trên, câu hỏi đặt ra là tại sao chính quyền, thay vì cho phép xây Làng Việt kiều, không khuyến khích

các công ty Việt kiều và Nhà nước hợp tác xây dựng gia cư phù hợp với lợi tức của đại khối quần chúng. Xây dựng gia cư đồng loạt cộng với công thức bán nhà trả góp sẽ hạ giá thành và làm cho việc tạo mãi gia cư trở nên dễ dàng rất nhiều. Việc cho phép xây Làng Việt kiều là một bước tiến không đúng thời. Nó chỉ có thể thực hiện sau khi vấn đề gia cư cho người dân và cán bộ các ngành đã được thỏa đáng giải quyết. Chính quyền cần tập trung tài nguyên và làm dễ dàng sự hợp tác với tư nhân trong và ngoài nước để xây dựng gia cư một cách đồng bộ và quân bình cho toàn dân. Thực hiện được điều này tức là chính quyền thực thi chính sách công bằng xã hội một cách nghiêm túc. Đồng thời thấu được ủng hộ của người Việt Hải ngoại mong muốn cho bà con nghèo trong nước có nơi ăn chốn ở khang trang.

thơ

ĐỀ THƯƠNG

*mười năm tha hương nôn nao về
đòng thư xa ru tình đê mê
đây ngon, anh em chung sum vầy
ngày vui lời yêu thương quanb vầy.*

*Trà thơm đêm trăng, nâng ly mời
bàn buya khuya dài, tâm tư với
vòng ôm, trong tay người thân thương.
đàn xưa, thanh âm trầm du dương*

*Bàn tay đan nhau, che sau bàn
quàng vai, sương khuya dầm trắng tan
ngày xuân non cao, cùng rong chơi
đầu tiên kẻ mới, hôn tình khôi*

*trần ly, hương men lảng phiêu bồng
đường buya mình ta, về thong dong
chờ mong, trìm chấn nghe mưa rơi
người xưa trong mơ về xa xôi.*